

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd — RP 4/2026 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av avfallslagen och av vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av avfallslagen och av vissa lagar som har samband med den (RP 4/2026 rd).

Beredning i utskott

Utskottets betänkande: Miljöutskottet (MiUB 4/2026 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av avfallslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i avfallslagen (646/2011) 2 § 5 mom. samt 109, 113 och 114 §, av dem 2 § 5 mom. sådant det lyder i lag 1068/2024,
ändras 6 § 1 mom. 29 punkten, 22 § 3 och 4 mom., 47 § 2 mom., 48 § 1 mom. 4 punkten, 48 b § 5 mom., 49 § 1 mom., 51 § 1 mom., 52 § 2 mom., 53 §, 53 a § 1 mom., 54 § 1 mom., 56, 57 och 61 §, 63 § 1 mom., 63 a § 2 mom., 64 § 1 mom., 66 §, 66 a § 1 mom. 2 punkten, 66 b § 1 mom., 101 § 2 mom., 102 § 3 mom., 103 §, 107 § 1 mom., 108 § 1 mom., 110 och 111 §, 112 § 1 mom., 115 § 2 mom., 116, 117 a och 117 b §, 119 § 1 mom., det inledande stycket i 122 § 1 mom., 122 § 1 mom. 3 punkten, 122 § 3 mom., 124 § 3 mom., 126 § 1 mom. 1 punkten, 128 § 1 punkten, 131 § 1 mom., 131 § 2 mom. 1, 8 och 9 punkten, 142 § 1 mom. 1 punkten, 145 § 1 mom., 147 § 2 mom. 21, 22, 24 och 25 punkten samt bilagan,
av dem 6 § 1 mom. 29 punkten, 48 § 1 mom. 4 punkten, 53 a § 1 mom. och 66 a § 1 mom. 2 punkten sådana de lyder i lag 1096/2022, 22 § 3 mom. och 126 § 1 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 757/2018, 22 § 4 mom., 64 § 1 mom., 107 § 1 mom., 122 § 3 mom., 128 § 1 punkten och 142 § 1 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 799/2025, 47 § 2 mom., 54 § 1 mom., 63 § 1 mom., 63 a § 2 mom., 66 §, 66 b § 1 mom., 117 b §, 119 § 1 mom., det inledande stycket i 122 § 1 mom., 122 § 1 mom. 3 punkten, 131 § 1 mom., 131 § 2 mom. 8 punkten samt 147 § 2 mom. 21 och 22 punkten sådana de lyder i lag 714/2021, 48 b § 5 mom., 51 § 1 mom. och bilagan, sådana de lyder i lag 1402/2025, 53 och 56 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 410/2014, 61 §

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

sådan den lyder delvis ändrad i lag 799/2025, 101 § 2 mom. sådant det lyder i lag 494/2022, 102 § 3 mom. sådant det lyder i lag 410/2014, 103 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 410/2014 och 799/2025, 108 § 1 mom. sådant det lyder i lag 626/2017, 117 a § sådan den lyder i lagarna 410/2014 och 1518/2015, 124 § 3 mom. och 145 § 1 mom. sådana de lyder i lag 834/2017, 147 § 2 mom. 24 och 25 punkten sådana de lyder i lag 1120/2024, samt

fogas till lagen en ny 16 a §, till 46 §, sådan den lyder i lag 714/2021, ett nytt 3 mom., till 55 §, sådan den lyder i lag 1096/2022, ett nytt 2 mom., till 66 a §, sådan den lyder i lagarna 714/2021 och 1096/2022, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., till lagen en ny 117 d § och till 147 § 2 mom., sådant det lyder i lagarna 714/2021 och 1120/2024, nya 21 a, 21 b och 26 punkter samt till lagen nya bilagor 2 och 3 som följer:

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

29) *internationell avfallstransport* sådan transport av avfall som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1157 om transport av avfall, om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU) 2020/1056 och om upphävande av förordning (EG) nr 1013/2006, nedan *avfallstransportförordningen*, när transporten sker från Finland till ett annat land eller från ett annat land till Finland och när avfall transporteras via Finland,

16 a §

Språkrav som gäller märkning av och bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter för ackumulatorer och batterier samt handlingar

De bruksanvisningar, säkerhetsföreskrifter och handlingar som avses i artikel 38.1 a och 38.7, artikel 41.2 c och 41.3 och artiklarna 42.2 c och 74.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG, nedan *batteriförordningen*, ska lämnas åtminstone på finska och svenska. Den information och de handlingar som avses i artiklarna 18.2, 38.10, 41.8 och 42.6 i den förordningen ska finnas på finska eller svenska, eller på något annat språk som godtas av marknadskontrollmyndigheten.

22 §

Statliga myndigheter

Finlands miljöcentral är den behöriga myndighet som avses i avfallstransportförordningen och ansvarar för samarbetet med andra behöriga myndigheter vid övervakning av internationella avfallstransporter. Finlands miljöcentral agerar också som myndighet i efterlevnadsgruppen för avfallstransporter enligt avfallstransportförordningen. Finlands miljöcentral är dessutom behörig

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

myndighet enligt kvicksilverförordningen, till den del det inte är fråga om den myndighet som avses i artikel 8.3 i den förordningen.

Tillstånds- och tillsynsverket ska i egenskap av riksomfattande myndighet styra och främja fullgörandet av de uppgifter gällande producentansvar som avses i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt i batteriförordningen.

46 §

Producentens ansvar för avfallshanteringen och dess kostnader

Bestämmelser om producentens ansvar för kostnaderna för avfallshantering av ackumulatorer och batterier finns dessutom i artikel 56.4 och 56.5 i batteriförordningen.

47 §

Producentens företrädesrätt att ordna avfallshantering

Trots det som föreskrivs i 1 mom. får andra aktörer än producenter tillhandahålla tjänster med anknytning till återanvändning av produkter eller förberedelse för återanvändning. I fråga om ackumulatorer och batterier får andra aktörer än producenter endast tillhandahålla tjänster med anknytning till återanvändning av produkter.

48 §

Produkter och producenter som omfattas av producentansvaret

Producentansvaret omfattar följande produkter, oberoende av försäljningssättet, och producenter som yrkesmässigt släpper ut dem på marknaden eller säljer dem genom distansförsäljning direkt till användare:

4) batterier och ackumulatorer inklusive batterier och ackumulatorer som ingår i elektriska och elektroniska produkter, fordon eller andra produkter, när producenten är en sådan producent som avses i artikel 3.1.47 eller artikel 56.2 i batteriförordningen,

48 b §

Producentens kostnadsansvar för vissa kommunala avfallshanterings- och uppställningsåtgärder

Producenter av i bilaga 1 avsedda förpackningar som hör till plastprodukter för engångsbruk samt producenter av muggar som säljs tomma till slutanvändarna och som hör till plastprodukter

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

för engångsbruk ska utöver producentansvaret enligt 46 § 1 mom. dessutom ersätta kommunerna för de kostnader som orsakas av att

1) ordna insamling, transport och hantering av avfall för att förhindra nedskräpning som orsakas av dessa produkter,

2) städa upp efter nedskräpning som orsakas av dessa produkter samt av att transportera och behandla det uppstädade skräpet.

49 §

Mottagning och transport av kasserade produkter

Producenten ska ordna mottagningsplatser för kasserade produkter så att produkterna kostnadsfritt och utan svårighet kan överlämnas till en sådan mottagningsplats. När antalet mottagningsplatser som behövs fastställs områdesvis ska hänsyn tas till typen och den förväntade mängden av samt beskaffenheten hos de kasserade produkter som lämnas till mottagningsplatserna och till den miljöpåverkan och de kostnader som mottagningen och transporten ger upphov till. Antalet kan variera för olika produktgrupper och områden. Bestämmelser om insamling av förbrukade ackumulatorer och batterier finns i artiklarna 59—61 i batteriförordningen. Närmare bestämmelser om antalet mottagningsplatser får utfärdas genom förordning av statsrådet.

— — — — —

51 §

Producentens informations- och rådgivningsskyldighet

Producenten ska informera om var mottagningsplatserna för kasserade produkter finns och om deras öppettider, de slag av avfall som tas emot där och annat som behövs för att mottagningen ska fungera. Producenten ska dessutom informera och ge råd om åtgärder som gäller minskande av avfallets mängd och skadlighet, återanvändning och förberedelse för återanvändning, om konsekvenserna av nedskräpning och om förhindrande av nedskräpning samt vid behov om de återanvändbara alternativ som finns för en produkt. Informationen och rådgivningen kan vara olika i fråga om olika produktgrupper. Producenten ska vid behov ordna informationsspridningen och rådgivningen tillsammans med kommunen och andra aktörer inom avfallshanteringen. Producentens informations- och rådgivningsskyldighet gäller inte i 48 § 1 mom. 10 och 12 punkten avsedda producenter. Bestämmelser om lämnande av information om förebyggande av att ackumulatorer och batterier blir avfall och hantering av förbrukade ackumulatorer och batterier finns dessutom i artikel 74 i batteriförordningen.

— — — — —

Riksdagens svar RSV 8/2026 rd

52 §

Åtgärder för att främja återanvändning

— — — — —

För att främja återanvändning ska producenten i den utsträckning det är möjligt se till att produktinnehavarna och andra aktörer som ordnar avfallshanteringen av kasserade produkter får behövlig information om möjligheterna att återanvända produkterna och produktdelarna, om demonteringen och om var i produkten farliga ämnen och delar finns. Bestämmelser om lämnande av information om ackumulatorers och batteriers hälsotillstånd och förväntade livslängd finns dessutom i artikel 14 i batteriförordningen och bestämmelser om lämnande av information om åtgärder för att förebygga att batterier och ackumulatorer blir avfall och om hantering av förbrukade batterier och ackumulatorer finns i artikel 74.1 a i den förordningen.

53 §

Undantag från producentens kostnadsansvar i fråga om vissa produkter

Med avvikelse från 46 § svarar en producent av elektriska och elektroniska produkter inte för

1) kostnaderna för avfallshantering av andra elektriska och elektroniska produkter än sådana som används i hushåll, som har släppts ut på marknaden före den 14 augusti 2005 och som hör till kategorierna i bilaga 2, om inte produkten ersätts med en ny motsvarande produkt eller en produkt med samma användningsändamål,

2) kostnaderna för avfallshantering av solcellspaneler som släppts ut på marknaden före den 13 augusti 2012, och inte heller

3) kostnaderna för avfallshantering av sådana elektriska och elektroniska produkter som har släppts ut på marknaden före den 15 augusti 2018 och som hör till kategorierna i bilaga 3, under förutsättning att de nämnda produkterna inte ingår i de kategorier som avses i bilaga 2.

Producenten ska på sina mottagningsplatser ta emot alla de produkter som avses i 1 mom. och som hör till producentens verksamhetsområde. Producenten får då hos den sista innehavaren av en kasserad produkt ta ut en skälig avgift för ordnandet av avfallshanteringen.

Producenten och innehavaren av en annan elektrisk eller elektronisk produkt än en sådan som används i hushåll kan komma överens om en annan fördelning av kostnaderna för avfallshanteringen oberoende av när produkten har släppts ut på marknaden.

53 a §

Producentens egenkontroll

Producenten ska regelbundet och systematiskt övervaka att skyldigheterna enligt detta kapitel fullgörs och utveckla tillförlitligheten hos informationen om detta (*egenkontroll*). Till stöd för egenkontrollen ska vid behov en oberoende och yrkeskunnig person ges i uppdrag att genomföra regelbundna granskningar. Producenten ska göra upp en skriftlig plan för egenkontrollen, som ska fogas till den ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret som avses i 101 §.

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

Bestämmelser om producentens egenkontroll i fråga om ackumulatorer och batterier finns dessutom i artikel 58.5 i batteriförordningen.

54 §

Producentens bokförings- och uppgiftsskyldighet

Producenten ska föra bok enligt produktkategori över typen och mängden av samt egenskaperna hos de produkter som producenten släppt ut på marknaden och de kasserade produkter som producenten tagit emot samt det avfall som dessa produkter gett upphov till, liksom över de andra med dessa jämförbara omständigheter som behövs för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs. I bokföringen ska dessutom vid behov enligt leveransplats specificeras de produkter och det avfall som förts till återanvändning, förberedelse för återanvändning, materialåtervinning, annan återvinning och bortskaffande. Bokföringen ska innehålla motsvarande uppgifter också om delar av sådana fordon som avses i 48 § 1 mom. 2 punkten och komponenter till sådana elektriska och elektroniska produkter som avses i 48 § 1 mom. 3 punkten och om det avfall som dessa gett upphov till samt om kasserade produkter och avfall som förts ut till ett annat land. Bestämmelser om bokförings- och uppgiftsskyldigheten för producenter av ackumulatorer och batterier finns i artikel 75 i batteriförordningen.

55 §

Säkerställande av att en producent är registrerad

Bestämmelser om de skyldigheter för distributörer av ackumulatorer och batterier som avses i denna paragraf finns i artikel 42.2 i batteriförordningen och bestämmelser om skyldigheterna för leverantörer av onlineplattformar i artikel 62.6 i batteriförordningen. Bestämmelser om tillsyn över skyldigheterna enligt artikel 62.6 i batteriförordningen finns i lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet (18/2024).

56 §

Distribütörens mottagningsskyldighet

Distribütören ska på sitt försäljningsställe kostnadsfritt ta emot följande kasserade produkter av innehavaren:

1) sådana elektriska och elektroniska produkter som används i hushåll och i fråga om vilka inga yttre mått överstiger 25 cm och inga krav på köp av en ny produkt får ställas som villkor för mottagning,

2) andra än i 1 punkten avsedda elektriska och elektroniska produkter som används i hushåll och i stället för vilka innehavaren köper en ny motsvarande produkt,

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

3) däck till motordrivna och andra fordon och anordningar, om de till sin typ och mängd motsvarar de nya däck som köps.

Bestämmelser om distributörens skyldighet att ta emot kasserade ackumulatorer och batterier finns i artikel 62 i batteriförordningen.

Mottagningsskyldigheten enligt 1 mom. 1 punkten gäller dock inte dagligvarubutiker med en butiksyta som understiger 1 000 kvadratmeter och inte heller någon annan butik med en butiksyta som understiger 200 kvadratmeter. Distributören får ordna en mottagning som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten även i försäljningsställets omedelbara närhet.

Distributören ska samla ihop kasserade produkter i partier som är lämpliga för transport. Distributören får överlämna de kasserade produkterna bara till en transportör eller behandlare som handlar för producentens räkning. Distributören ska stå för kostnaderna för den mottagning som han ordnar. En distributör av ackumulatorer och batterier svarar för de kostnader för mottagningen som distributören ordnar och som enligt artiklarna 59.1, 60.4 och 61.3 i batteriförordningen inte hör till producentens ansvar.

57 §

Distributörens informationsskyldighet

Distributören ska på sitt försäljningsställe och i sin övriga marknadsföring informera om möjligheten att lämna in kasserade produkter till distributörens mottagning och ska också bära kostnaderna för informationen. Bestämmelser om distributörens skyldighet att tillhandahålla information om förebyggande av att ackumulatorer och batterier blir avfall och hantering av förbrukade ackumulatorer och batterier finns i artikel 74.4 i batteriförordningen.

61 §

Säkerhet som producenter och producentsammanslutningar avseende vissa produkter ska ställa

Den som producerar elektriska och elektroniska produkter ska ställa sådan säkerhet till förmån för Tillstånds- och tillsynsverket som täcker kostnaderna för mottagning, transport, annan avfallshantering och till dessa anknuten information och för främjande av återanvändning av sådana elektriska och elektroniska produkter som används i hushåll och som producenten släpper ut på marknaden. En producent som hör till en sådan producentsammanslutning som avses i 62 § behöver inte ställa särskild säkerhet.

Producenter eller producentsammanslutningar av ackumulatorer och batterier ska ställa sådan säkerhet till förmån för Tillstånds- och tillsynsverket som täcker kostnaderna för mottagning, transport, annan avfallshantering och till dessa anknuten information och för främjande av återanvändning av sådana ackumulatorer och batterier som producenten eller de producenter som anslutit sig till producentsammanslutningen släpper ut på marknaden.

Godtagbara säkerheter är borgen, försäkring och en pantsatt insättning. Den som ställer säkerheten ska vara ett kreditinstitut, en försäkringsanstalt eller något annat yrkesmässigt finansiellt institut med hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. En ytterligare förutsättning är att Tillstånds- och tillsynsverket på begäran får ta säkerheten i anspråk.

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

Säkerheten ska vara tillräcklig för att täcka kostnaderna för skötseln av avfallshanteringen med beaktande av verksamhetens omfattning och karaktär och de villkor som meddelats för verksamheten. Den säkerhet som producenten ställt ska täcka den genomsnittliga kostnaden för avfallshanteringen av de produkter som producenten släppt ut på marknaden året innan säkerheten ställs och den säkerhet som producentsammanslutningen ställt ska täcka de genomsnittliga kostnaderna under sex månader för de avfallshanteringsåtgärder som sammanslutningen ansvarar för. Säkerhetsbeloppet ska vara minst 10 000 euro.

Tillstånds- och tillsynsverket har rätt att ta säkerheten i anspråk, om producenten eller producentsammanslutningen har konstaterats vara insolvent eller trots uppmaning har försummat att ordna avfallshanteringen eller har underlåtit att iaktta sina övriga skyldigheter som gäller producentansvaret.

Innan säkerheten realiserar ska tillsynsmyndigheten i enlighet med 128 § förelägga verksamhetsutövaren att uppfylla sina skyldigheter och förena föreläggandet med hot om tvångsutförande. Säkerheten kan användas till att täcka kostnader för åtgärder i samband med tvångsutförande. Tillstånds- och tillsynsverket kan fördela det belopp som erhållits på basis av säkerheten till producenterna och producentsammanslutningarna i förhållande till deras marknadsandelar för anskaffning av avfallshanteringstjänster eller skaffa avfallshanteringstjänsterna själv.

Närmare bestämmelser om uträkning av säkerhetsbeloppet och om tagande av säkerheten i anspråk får utfärdas genom förordning av statsrådet.

63 §

Producentsammanslutningars verksamhet

En producentsammanslutning ska vara en icke-vinstdrivande sammanslutning med syftet att fullgöra producentansvarsskyldigheterna för de producenter som anslutit sig till den. I en producentsammanslutning ska skyldigheterna fördelas rättvist mellan producenterna med beaktande av verksamhetens art och omfattning och så att det inte leder till handelshinder och snedvridning av konkurrensen. Skyldigheten att föra bok och lämna uppgifter ska lindras för sådana producenter som släpper ut små mängder produkter på marknaden, om skyldigheterna annars skulle vara oskäligen för producenterna. Bestämmelser om skyldigheter som gäller verksamheten för producentsammanslutningar för ackumulatorer och batterier finns i artikel 57.2—57.5 i batteriförordningen.

63 a §

Producenternas betalningsandelar och jämkning av dem

När producentsammanslutningen fastställer betalningsandelarna ska den i den mån det är möjligt i fråga om enskilda produkter eller produkt- eller materialgrupper som motsvarar varandra beakta i synnerhet deras hållbarhet och möjligheten att reparera, återanvända och materialåtervinna produkterna samt förekomsten av farliga ämnen. Bestämmelser om jämkning

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

av betalningsandelarna för producenter av ackumulatorer och batterier finns i artiklarna 56.5 och 57.2 i batteriförordningen.

64 §

Tryggande av i producentregistret införda producenters och producentsammanslutningars verksamhet

En producentsammanslutning ska ha tillräckliga ekonomiska resurser att organisera sin verksamhet på behörigt sätt och så att den oavbrutet i minst sex månader kan ansvara för de producentansvarsskyldigheter som överförs till den. För att visa detta ska producentsammanslutningen lämna Tillstånds- och tillsynsverket en redogörelse för tillräckliga ekonomiska arrangemang och en verksamhetsplan för ordnandet av återanvändning och avfallshantering. Redogörelsen och planen ska lämnas årligen eller, om verksamheten förändras väsentligt, inom tre månader från förändringen. En producentsammanslutning för ackumulatorer och batterier ska inkludera det fastställda bokslutet för den senast avslutade räkenskapsperioden och budgeten för den påbörjade räkenskapsperioden i redogörelsen.

66 §

Producentsammanslutningens tjänsteupphandling

När en producentsammanslutning upphandlar tjänster som hänför sig till återanvändning av produkter och avfallshantering ska den på ett icke-diskriminerande sätt beakta andra ekonomiska aktörer och deras verksamhetsmöjligheter på den berörda marknaden så att handelshinder och snedvridning av konkurrensen undviks. Producentsammanslutningen ska i ett allmänt datanät offentliggöra uppgifter om de allmänna principer och förfaranden som iakttas vid dess tjänsteupphandlingar. Bestämmelser om skyldigheter för producentsammanslutningar för ackumulatorer och batterier när de upphandlar tjänster som avses i detta moment finns i artikel 57.6 och 57.8 i batteriförordningen.

66 a §

Behörigt ombud för producent eller annan aktör

En aktör som är etablerad i Finland och som genom distansförsäljning säljer produkter som omfattas av producentansvar direkt till användare i en annan stat ska svara för att producentansvarsskyldigheterna fullgörs i staten i fråga. En aktör som säljer följande i 48 § 1 mom. avsedda produkter genom distansförsäljning direkt till användare i en annan medlemsstat i Europeiska unionen ska för fullgörandet av producentansvarsskyldigheterna utse ett i medlemsstaten i fråga etablerat behörigt ombud:

2) i bilaga 1 avsedda förpackningar som hör till plastprodukter för engångsbruk,

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

Bestämmelser om skyldigheten för producenter av ackumulatorer och batterier och andra aktörer att utse ett behörigt ombud för utökat producentansvar finns i artikel 56.3 i batteriförordningen.

66 b §

Verksamhet som behörigt ombud i Finland

Ett behörigt ombud i Finland ska utses genom en skriftlig fullmakt. Den som utses till behörigt ombud ska i fråga om andra produkter än sådana som säljs direkt genom distansförsäljning informera de producenter och producentsammanslutningar som annars hade svarat för producentansvarsskyldigheterna för produkterna i fråga om sin fullmakt och om ändringar i och återkallande av den. Bestämmelser om skyldigheter för behörigt ombud för ackumulatorer och batterier finns dessutom i artikel 55.7 och 55.12 i batteriförordningen.

101 §

Ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret

Sökanden och den verksamhet som sökanden bedriver ska specificeras i ansökan. Ansökan ska innehålla de uppgifter om mottagningen och informationen om denna, återanvändningen, återvinningen och den övriga avfallshanteringen av kasserade produkter som behövs för behandling av ansökan och för bedömning av om verksamheten är ändamålsenlig. De som producerar elektriska och elektroniska produkter som används i hushåll samt ackumulatorer och batterier ska dessutom redogöra för den säkerhet som föreskrivs i 61 §. I de ansökningar som producentsammanslutningar och de som svarar för retursystem för dryckesförpackningar lämnar in ska behövliga uppgifter om avtal, stadgar och andra handlingar ges för att det ska kunna bedömas om verksamheten uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag. Det behöriga ombud som avses i 66 b § ska i sin ansökan dessutom lämna uppgifter om fullmaktsgivaren och om de producenter som annars skulle svara för producentansvarsskyldigheterna i fråga om de produkter som fullmakten gäller. Bestämmelser om skyldigheten för producenter av ackumulatorer och batterier att registrera sig i producentregistret finns i artikel 55.2 i batteriförordningen och bestämmelser om innehållet i ansökan om registrering i artikel 55.3 i den förordningen.

102 §

Förutsättningar för godkännande för anteckning i producentregistret

En förutsättning för godkännande av dem som producerar elektriska och elektroniska produkter som används i hushåll samt ackumulatorer och batterier är dessutom att säkerhet enligt

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

61 § ställs. Bestämmelser om förutsättningar för godkännande av producenter av ackumulatorer och batterier finns dessutom i artikel 58.2 i batteriförordningen.

103 §

Beslut om godkännande för anteckning i producentregistret

Tillstånds- och tillsynsverket ska utan obefogat dröjsmål fatta beslut med anledning av en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret. Det ska bestämmas att beslut om godkännande av producentsammanslutningar och ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar för anteckning i registret gäller tills vidare eller för viss tid, beroende på ärendets art. Ett beslut om godkännande av producenter gäller tills vidare. Bestämmelser om godkännande av producenter av ackumulatorer och batterier för anteckning i producentregistret finns dessutom i artikel 55.9 i batteriförordningen.

I beslutet kan det tas in behövliga föreskrifter om hur förutsättningarna för godkännande enligt 102 § och andra i denna lag eller med stöd av den eller i batteriförordningen föreskrivna krav uppfylls samt hur tillsynen över verksamheten utövas. I föreskrifterna kan också nya producenter, producentsammanslutningar och ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar, med beaktande av verksamhetens art och omfattning, meddelas successivt strängare skyldigheter och mål för verksamhetens inledningsskede i fråga om mottagning, återanvändning och återvinning av kasserade produkter samt i fråga om retursystemets funktion, tills de skyldigheter och mål som bestämts genom förordning av statsrådet eller batteriförordningen gäller dem fullt ut. Sådana föreskrifter kan meddelas endast om producenten, producentsammanslutningen eller de som svarar för retursystem för dryckesförpackningar genom en avsiktsförklaring som ingåtts med behöriga parter eller motsvarande handlingar i fråga om mottagning, transport och behandling av kasserade produkter tillförlitligt kan visa att verksamheten ordnas så att den uppfyller kraven i statsrådets förordning eller batteriförordningen inom en tid som anges i beslutet.

I beslutet kan det tas in behövliga bestämmelser om säkerhet enligt 61 § och om hur säkerheten ställs. I beslutet kan det bestämmas att producenten eller producentsammanslutningen regelbundet ska bedöma om säkerheten är tillräcklig och årligen lämna en utredning till Tillstånds- och tillsynsverket om att säkerheten är tillräcklig eller, när verksamheten förändras väsentligt, inom tre månader från förändringen. Tillstånds- och tillsynsverket ska vid behov vidta åtgärder för att justera beloppet på säkerheten. Säkerheten ska gälla utan avbrott eller vara förnyad med jämna mellanrum tills minst sex månader har förflutit från det att producenten eller producentsammanslutningen upphört att vara antecknad i producentregistret. Om säkerhetens giltighet förlängs ska det göras innan säkerhetens giltighetstid går ut. Säkerheten ska ställas till förmån för Tillstånds- och tillsynsverket innan producenten eller producentsammanslutningen kan antecknas i producentregistret.

Tillstånds- och tillsynsverket ska i producentregistret anteckna de väsentliga uppgifter som ingår i ansökan och beslutet.

Närmare bestämmelser om beslutets innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

107 §

Återkallande och upphörande av ett godkännande för anteckning i producentregistret

Tillstånds- och tillsynsverket kan återkalla ett godkännande för anteckning i producentregistret, om en producent, en producentsammanslutning eller den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar trots skriftlig anmärkning från Tillstånds- och tillsynsverket upprepat försummar en på producentansvaret grundad skyldighet enligt denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller batteriförordningen att ordna mottagning, återanvändning, återvinning och annan avfallshantering av en kasserad produkt eller när någon annan förutsättning för godkännande som anges i 102 § inte blir uppfylld trots myndighetens skriftliga anmärkning.

— — — — —

12 kap.

Internationella avfallstransporter och transport av fartyg för nedmontering

108 §

Internationell avfallstransport och transport av fartyg för nedmontering

I fråga om internationella avfallstransporter samt godkännande och övervakning av sådana ska det som föreskrivs i avfallstransportförordningen samt i denna lag och med stöd av den iakttas.

— — — — —

110 §

Transport av avfall till Finland för bortskaffande

Till Finland får, utöver det som föreskrivs i 108 §, avfall transporteras för bortskaffande bara om bortskaffandet av avfall som uppkommer i Finland inte förhindras eller fördröjs till följd av detta.

111 §

Förbud mot internationell avfallstransport efter avgiftsförsummelse

Finlands miljöcentral får förbjuda en internationell avfallstransport, om anmälaren har underlåtit att betala avgiften för behandling av en anmälan eller för övervakning av transporterade partier som påförts av Finlands miljöcentral för en tidigare avfallstransport.

Riksdagens svar RSV 8/2026 rd

112 §

Tillämpning i vissa situationer av exportförbud enligt avfallstransportförordningen

Finlands miljöcentral får besluta

1) att exportförbudet enligt artikel 39.1 i avfallstransportförordningen i undantagsfall inte gäller en viss typ av avfall som i bilaga V till den förordningen eller i den förteckning över avfall som antagits i enlighet med artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG om avfall och om upphävande av vissa direktiv klassificeras som farligt avfall, om anmälaren tillförlitligt visar att avfallet i fråga inte har en enda farlig egenskap,

2) att avfall i undantagsfall kan klassificeras som farligt avfall och exportförbudet enligt artikel 39.1 i avfallstransportförordningen därför tillämpas, även om avfallet inte klassificerats som farligt avfall i bilaga V till den förordningen eller den i 1 punkten i detta moment avsedda förteckningen över avfall eller avfallet nämns i del 1 förteckning B i den bilagan, om avfallet i fråga har någon farlig egenskap.

115 §

Ändring och återkallande av beslut om godkännande av en internationell avfallstransport och beslut om förhandsgodkännande av en återvinningsanläggning

Ett beslut om godkännande av en internationell avfallstransport kan återkallas, när någon av de förutsättningar för transport som anges i avfallstransportförordningen eller i denna lag inte längre uppfylls.

116 §

Säkerhet för internationell avfallstransport

Som säkerhet i enlighet med artikel 7 i avfallstransportförordningen godkänns borgen, försäkring och en pantsatt insättning. Den som ställer säkerheten ska vara ett kreditinstitut, en försäkringsanstalt eller något annat yrkesmässigt finansiellt institut med hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Säkerheten ska gälla tills vidare.

117 a §

Särskilda bestämmelser om begagnade elektriska och elektroniska produkter samt om begagnade ackumulatorer och batterier

Om man har för avsikt att transportera en begagnad elektrisk eller elektronisk produkt till ett annat land som en produkt och inte som avfall, ska produktinnehavaren påvisa att klassificeringen är korrekt genom att visa upp en räkning eller ett avtal i fråga om försäljning av produkten eller överföring av äganderätten, ett testcertifikat, en fraktsedel eller motsvarande intyg, en utredning

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

eller ett dokument som gäller produktens skick eller kvalitet, samt genom att lägga fram bevis på att produkten skyddats mot skador på ett ändamålsenligt sätt under transporten. Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om bevis, testmetoder, testresultat, utredningar och andra uppgifter som behövs för att en begagnad elektrisk och elektronisk produkt ska klassificeras som produkt samt om tillräckliga åtgärder för att skydda produkten mot skador. De uppgifter och åtgärder som krävs kan variera enligt produkttyp, användargrupp eller ändamål.

Om bevis som avses i 1 mom. på att en begagnad elektrisk eller elektronisk produkt ska klassificeras som en produkt inte kan läggas fram, ska produkten betraktas som avfall och en transport av den till ett annat land som olaglig transport enligt avfallstransportförordningen.

Bestämmelser om framläggande av behövliga bevis för att begagnade elektriska och elektroniska produkter inte är avfall finns dessutom i artikel 61.2—61.6 i avfallstransportförordningen.

Bestämmelser om internationella transporter av förbrukade ackumulatorer och batterier finns i artikel 72 i batteriförordningen och bestämmelser om förberedelse för återanvändning eller förberedelse för ändamålsändring av förbrukade ackumulatorer och batterier för lätta transportmedel, förbrukade industribatterier och förbrukade elfordonsbatterier finns i artikel 73 i den förordningen.

117 b §

Påvisande av lämplighet och ackreditering vid transport av avfall till stater utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Den som transporterar avfall till en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet för behandling ska i enlighet med avfallstransportförordningen kunna visa att behandlingen av avfallet och behandlingen av det restavfall som genererats genom behandlingen utanför det ekonomiska samarbetsområdet uppfyller kraven i den förordningen och sker under förhållanden som motsvarar kraven i Europeiska unionens lagstiftning om skyddet av människors hälsa och miljön.

I Finland ansvarar ackrediteringstjänsten FINAS för den ackreditering som avses i artikel 46 i avfallstransportförordningen.

117 d §

Lämnande av information om internationella avfallstransporter

En aktör som utför internationella avfallstransporter ska vid lämnandet av information enligt artikel 27.1 i avfallstransportförordningen till det EU:s centrala system som avses i artikel 27.3 i den förordningen använda det register över internationella avfallstransporter som Finlands miljöcentral för med stöd av 142 § 1 mom. 1 punkten i denna lag.

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

119 §

Uppgifter som ska ingå i bokföringen och behandlingen av dem

Den bokföring som avses i 118 § 1 mom. ska i överensstämmelse med verksamhetens karaktär inbegripa uppgifter om typ, beskaffenhet, mängd, ursprung och leveransplats i fråga om det avfall som uppkommit, insamlats, transporterats, förmedlats eller behandlats och om avfallstransporten och avfallsbehandlingen. Bokföringen ska också inbegripa uppgifter om mängden av avfall som uppkommit i verksamhet som avses i 118 § 1 mom. 1 punkten i förhållande till verksamhetens omfattning uttryckt som omsättning, antalet arbetstagare eller på något motsvarande sätt (*specifik avfallsmängd*). Bokföringen över verksamhet som avses i 118 § 1 mom. 3 punkten ska innehålla uppgifter om mängd och användningsändamål för de produkter och material som uppkommer vid förberedelse av avfall för återanvändning, materialåtervinning eller annan återvinning, specificerade enligt produkt- och materialgrupp. Bestämmelser om uppgifter om ackumulatorer och batterier och behandlingen av dem finns dessutom i artiklarna 65.2, 75, 76.1 och 76.2 i batteriförordningen.

122 §

Rätt att få uppgifter

Tillsynsmyndigheten, miljöministeriet och Finlands miljöcentral samt en tjänsteman och tjänsteinnehavare som förordnats av någon av dem har rätt att på begäran för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt för tillsynen över efterlevnaden av kvicksilverförordningen och avfallstransportförordningen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, och för verkställigheten av lagen få

3) nödvändiga uppgifter och handlingar av en annan myndighet, tjänsteman eller tjänsteinnehavare som avses i denna paragraf, trots den i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet föreskrivna tystnadsplikten,

Tillstånds- och tillsynsverket eller en tjänsteman som verket utsett har rätt att av producentsammanslutningar, producenter, distributörer och andra som bedriver avfallshantering av kasserade produkter som avses i 48 § på begäran för tillsynen över efterlevnaden och verkställigheten av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt av batteriförordningen få behövliga uppgifter om mängden av produkter som släppts ut på marknaden och som kasserats och om insamlingen eller utförseln av dem eller om återanvändning, förberedelse för återanvändning, materialåtervinning, återvinning och annan avfallshantering som gäller dem samt om andra liknande omständigheter.

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

124 §

Inspektioner och tillsynsplaner

I de planer som avses i 2 mom. ska målen och prioriteringarna för inspektionerna, det geografiska område som planen omfattar, planerade inspektioner och inspektionsfrekvens, de myndigheter som deltar i inspektionerna och formerna för samverkan mellan dem samt övriga omständigheter som behövs för ett ändamålsenligt utförande av inspektionerna anges. Planen ska ses över minst vart tredje år och vid behov uppdateras. Bestämmelser om innehållet i planerna för inspektioner och annan tillsyn och om verkställandet av inspektionerna finns dessutom i artiklarna 60—62 i avfallstransportförordningen.

126 §

Åtgärder vid förseelser eller försummelser

Tillsynsmyndigheten får

1) förbjuda den som bryter mot denna lag, mot en förordning eller föreskrift eller ett beslut eller åläggande som utfärdats med stöd av den eller mot avfallstransportförordningen, kvicksilverförordningen eller batteriförordningen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem att fortsätta eller upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna eller föreskrifterna eller ålägga denne att fullgöra sina skyldigheter på något annat sätt,

128 §

Åtgärder vid förseelser eller försummelser i fråga om producentansvar

Om en i 6 kap. avsedd producent eller producentsammanslutning eller en i 68 § avsedd ansvarig för ett retursystem för dryckesförpackningar inte har ordnat på i 46 § 1 mom. föreskrivet producentansvar grundad återanvändning, materialåtervinning, annan återvinning eller annan avfallshantering eller om producenten eller sammanslutningen inte har iakttagit skyldigheten enligt ett i 48 e § avsett beslut att betala ersättningar eller skyldigheten enligt 48 f § att göra en sammansättningsutredning i enlighet med denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, får Tillstånds- och tillsynsverket utöver det som föreskrivs i 126 §

1) ålägga producenten, producentsammanslutningen eller den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar att anpassa verksamheten till denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och till batteriförordningen och att visa att ändringarna har gjorts,

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

131 §

Försummelseavgift

En producent som avses i 6 kap. är skyldig att betala försummelseavgift, om den försummar den i 62 § avsedda skyldigheten att ansluta sig till en producentsammanslutning, skyldigheten enligt 101 § att göra en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret eller skyldigheten att registrera sig i producentregistret enligt artikel 55.2 i batteriförordningen. En producentsammanslutning är skyldig att betala försummelseavgift, om den försummar skyldigheten enligt 101 § att göra en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret.

Skyldig att betala försummelseavgift är också

1) en producent eller producentsammanslutning som försummar skyldigheten enligt 54 § att föra bok och ge in ett sammandrag av bokföringsuppgifterna eller skyldigheten enligt artikel 75.1 eller 75.2 i batteriförordningen att rapportera information till den behöriga myndigheten,

8) den som försummar

a) skyldigheten att enligt artikel 17 i avfallstransportförordningen meddela om ändringar som gäller en transportör,

b) den i artikel 18 i avfallstransportförordningen avsedda skyldigheten att upprätta eller underteckna dokument,

c) skyldigheten att enligt artikel 16 eller 18 i avfallstransportförordningen göra en elektronisk förhandsanmälan om transporten,

d) skyldigheten att enligt artikel 16 eller 18 i avfallstransportförordningen fylla i transportdokumentet eller göra transportdokumentet och vid behov anmälningsdokumentet tillgängliga under transporten,

e) skyldigheten att enligt artikel 15, 16 eller 18 i avfallstransportförordningen bekräfta att avfallet har mottagits eller lämna ett intyg om att återvinningen av avfallet eller bortskaffandet av avfallet fullföljts,

f) skyldigheten att enligt artikel 16 eller 18 i avfallstransportförordningen elektroniskt tillgängliggöra information, dokument eller intyg om transporten av avfallet, eller

g) att elektroniskt lämna de uppgifter som avses i artikel 17 i avfallstransportförordningen.

9) en anmälare av en avfallstransport som underlåter att ställa säkerhet enligt artikel 7 i avfallstransportförordningen före en avfallstransport.

142 §

Avfallshanteringsregistren och producentregistret

Personuppgiftsansvariga för avfallshanteringsregistren och producentregistret är Finlands miljöcentral och Tillstånds- och tillsynsverket enligt följande:

1) Finlands miljöcentral för register över den information och dokumentation som avses i artikel 27 i avfallstransportförordningen och över bokföringsuppgifter som avses i 117 c §,

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

145 §

Indrivning av kostnader och avgifter

Kommunal avfallsavgift och avgift enligt 144 § 1 och 2 mom. samt kostnader enligt 123 § 4 mom. och artikel 30 i avfallstransportförordningen är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivningen av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

147 §

Straffbestämmelser

Den som på något annat sätt än vad som avses i 1 mom. uppsåtligen eller av oaktsamhet

21) i strid med 110 § eller en bestämmelse eller ett föreläggande i ett enskilt fall som utfärdats med stöd av denna lag eller med förbudet enligt artikel 4.1 eller 4.3 i avfallstransportförordningen, i strid med förbudet mot blandning av avfall enligt artikel 19 i den förordningen, förbudet mot export enligt artikel 37, 39, 40, 48 eller 49 i den förordningen eller förbudet mot export som föreskrivits med stöd av artikel 45 i den förordningen eller förbudet mot import enligt artikel 50 eller 52 i den förordningen importerar eller exporterar avfall eller transiterar avfall genom finskt territorium,

21 a) transporterar avfall utan godkännande enligt artikel 9 i avfallstransportförordningen eller på ett sätt som inte överensstämmer med de uppgifter som ingår i eller ska tillhandahållas i anmälnings- eller transportdokumentet i enlighet med artikel 16 eller 18 i den förordningen eller som organiserar en transport utan sådant tillstånd som avses i artikel 18 i den förordningen,

21 b) exporterar avfall till en anläggning utan att utföra en sådan revision som avses i artikel 46 i avfallstransportförordningen eller utan att säkerställa att anläggningen har genomgått en revision i enlighet med den artikeln,

22) försummar att göra en anmälan enligt artikel 5 i avfallstransportförordningen, skyldigheten enligt artikel 17 i den förordningen att meddela den behöriga myndigheten om ändringar i den godkända avfallstransportens mängd, rutt eller transportdatum, skyldigheten enligt artikel 20 i den förordningen att bevara dokumentation och information eller skyldigheten enligt artikel 59 i den förordningen att vidta åtgärder för skydd av miljön, bortsett från försummelser som avses i 131 § 2 mom. 8 och 9 punkten i denna lag,

24) bryter mot skyldigheten enligt artikel 7 i fartygsåtervinningsförordningen eller 108 b § i denna lag att utarbeta en fartygsåtervinningsplan för fartyget,

25) bryter mot skyldigheten enligt 108 c § att underrätta myndigheten om att fartygsåtervinningen har slutförts, eller

26) bryter mot

a) förbudet enligt artikel 5 i batteriförordningen att på marknaden släppa ut eller ta i bruk ackumulatorer eller batterier som strider mot kraven på hållbarhet, säkerhet, märkning och information enligt artikel 5.1 i den förordningen eller mot begränsningen för ämnen enligt artikel 6.1 i den förordningen,

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

b) tillverkarens skyldighet enligt artikel 38.1—38.3 i batteriförordningen att säkerställa att ackumulatören eller batteriet har utformats, tillverkats och märkts med iakttagande av kraven i den förordningen och innehåller de handlingar som förutsätts i den förordningen och att förfarandet för bedömning av överensstämmelse är utfört,

c) skyldigheten enligt artikel 38.9 i batteriförordningen att vidta korrigerande åtgärder vid bristande överensstämmelse med kraven,

d) importörens skyldighet enligt artikel 41.1 eller 41.2 i batteriförordningen att se till att endast sådana ackumulatörer eller batterier släpps ut på marknaden som uppfyller kraven i den förordningen och som är försedda med de handlingar och märkningar som förutsätts i den förordningen och för vilka förfarandet för bedömning av överensstämmelse är utfört,

e) skyldigheten enligt artikel 41.6 i batteriförordningen att vidta korrigerande åtgärder vid bristande överensstämmelse med kraven

f) distributörens skyldighet enligt artikel 42.2 b i batteriförordningen att kontrollera att ackumulatörerna eller batterierna innan tillhandahållandet på marknaden är försedda med de märkningar som förutsätts enligt den förordningen,

g) skyldigheten enligt artikel 42.3 i batteriförordningen att informera tillverkaren eller importören och marknadskontrollmyndigheterna om ackumulatörer eller batterier som utgör en risk, eller

e) skyldigheten enligt artikel 42.5 i batteriförordningen att vidta korrigerande åtgärder vid bristande överensstämmelse med kraven,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot avfallslagen* dömas till böter.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 6 § 1 mom. 29 punkten, 22 § 4 mom., 108 § 1 mom., 110 och 111 §, 112 § 1 mom., 115 § 2 mom., 116 §, 117 a § 3 mom., 117 b och 117 d §, 124 § 2 mom., 131 § 2 mom. 8 och 9 punkten, 142 § 1 mom. 1 punkten, 145 § 1 mom. samt 147 § 2 mom. 21, 21 a, 21 b och 22 punkten träder dock i kraft den 21 maj 2026.

På avfallstransporter som Finlands miljöcentral har godkänt eller som den fått anmälan om före denna lags ikraftträdande och vars mottagande den behöriga myndigheten i mottagarlandet har bekräftat samt på olaglig transport av avfall som påbörjats före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

— — — — —

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

Bilaga 1

Förpackningar som hör till plastprodukter för engångsbruk

Följande förpackningar är sådana plastprodukter för engångsbruk som avses i 48 b § 5 mom.:

1) livsmedelsförpackningar, det vill säga kärl såsom lådor, med eller utan lock, som används för livsmedel som

- a) är avsedda att konsumeras direkt på plats eller avhämtade,
- b) vanligtvis konsumeras direkt ur behållaren, och
- c) är färdiga att konsumeras utan tillagning, kokning eller uppvärmning eller annan ytterligare beredning,

2) förpackningar eller omslag av ett flexibelt material som innehåller livsmedel som är avsedda att konsumeras direkt ur förpackningen eller omslaget utan ytterligare beredning,

3) dryckesförpackningar med en kapacitet av högst tre liter, det vill säga kärl som är avsedda för vätskor, till exempel dryckesflaskor inklusive korkar och lock samt kompositdryckesförpackningar inklusive korkar och lock, men inte dryckesbehållare i glas eller metall med korkar och lock som är gjorda av plast,

4) andra muggar än sådana som säljs tomma till slutanvändarna, inklusive deras korkar och lock,

5) tunna plastbärkassar.

Som livsmedelsförpackningar enligt 1 punkten betraktas inte tallrikar, dryckesförpackningar som avses i 3 punkten eller sådana förpackningar och omslag av flexibelt material som avses i 2 punkten.

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

Bilaga 2

Kategorierna av elektriska och elektroniska produkter till och med den 14 augusti 2018 (53 § 1 mom. 1 och 3 punkten)

För var och en av de kategorier som listas nedan finns en vägledande förteckning över elektriska och elektroniska produkter som hör till kategorin i fråga.

1. Stora hushållsapparater

Stora kylapparater

Kylskåp

Frysar

Andra stora apparater som används för kylning, bevarande och lagring av livsmedel

Tvättmaskiner

Torktumlare

Diskmaskiner

Matlagningsapparater

Elspisar

Elektriska värmeplattor

Mikrovågsugnar

Andra stora apparater för matlagning och annan beredning av livsmedel

Elektriska värmeapparater

Elektriska element

Andra stora apparater för uppvärmning av rum, sängar och sittmöbler

Elektriska fläktar

Luftkonditioneringsanläggningar

Annan fläkt-, utsugningsventilations- och luftkonditioneringsutrustning

2. Små hushållsapparater

Dammsugare

Mattsopare

Andra apparater för rengöring

Apparater för sömnad, stickning, vävning och annan bearbetning av textilier

Strykjärn och andra apparater för strykning, mangling och annan klädvård

Brödrostar

Bordsgrillar

Kaffekvarnar, kaffebryggare och utrustning för öppning eller förslutning av behållare och förpackningar

Elektriska knivar

Hårklippsapparater, hårtorkar, elektriska tandborstar, rakapparater, massageapparater och andra apparater för kroppsvård

Klockor och utrustning för mätning, angivelse eller registrering av tid

Vågar

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

3. IT- och telekommunikationsutrustning

Centraliserad databehandling:

Stordatorer

Minidatorer

Skrivarenheter

Persondatorer:

Persondatorer (inbegripet centralenhet, mus, bildskärm och tangentbord)

Bärbara datorer (inbegripet centralenhet, mus, bildskärm och tangentbord)

Notebook-datorer

Notepad-datorer

Skrivare

Kopieringsmaskiner

Elektriska och elektroniska skrivmaskiner

Mini- och bordsräknare

Andra produkter och annan utrustning för elektronisk insamling, lagring, behandling, presentation eller kommunikation av information

Användarterminaler och -system

Faxapparater

Telex

Telefoner

Betaltelefoner

Trådlösa telefoner

Mobiltelefoner

Telefonsvarare

Andra produkter och annan utrustning för överföring av ljud, bilder eller annan information genom telekommunikation

4. Konsumentelektronik och solcellspaneler

Radioapparater

TV-apparater

Videokameror

Videobandspelare

Hi-fi-anläggningar

Förstärkare

Musikinstrument

Andra produkter och annan utrustning för inspelning eller återgivning av ljud eller bilder, även signaler eller annan teknik för överföring av ljud och bilder än genom telekommunikation

Solcellspaneler

5. Belysningsutrustning

Lysrörsarmaturer, med undantag för armaturer i hushåll

Lysrör

Sparlampor

Urladdningslampor med hög intensitet, inbegripet högtrycksnatriumlampor och metallhalogenlampor

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

Lågtrycksnatriumlampor
Annan belysning eller utrustning för spridning eller kontroll av ljus med undantag för glödlampor

6. Elektriska och elektroniska verktyg, med undantag för storskaliga stationära industriverktyg
Borrmaskiner
Sågar
Symaskiner
Utrustning för svarvning, fräsning, slipning, polering, sågning, kapning, klippning, borrar, håltagning, stansning, falsning, böckning eller liknande bearbetning av trä, metall och andra material
Verktyg för nitning, spikning eller skruvning eller för avlägsnande av nitar, spikar eller skruvar eller andra motsvarande verktyg
Verktyg för svetsning eller lödning eller motsvarande verktyg
Utrustning för sprutning, sprejning, spridning eller annan behandling av flytande eller gasformiga ämnen
Gräsklippare och andra trädgårdsredskap

7. Leksaker samt fritids- och sportutrustning
Elektriska tåg eller bilbanor
Handhållna konsoler till videospel
Videospel
Datorer för cykling, dykning, löpning, rodd osv.
Sportutrustning med elektriska eller elektroniska komponenter
Spelautomater

8. Produkter för hälso- och sjukvård, med undantag för alla implantat och infekterade produkter
Utrustning för strålbehandling
Kardiologiutrustning
Dialysapparater
Respiratorer
Nukleärmedicinsk utrustning
Laboratorieutrustning för in vitro-diagnostik
Analysatorer
Frysar
Fertilitetstester
Andra apparater för påvisande, förebyggande, övervakning, behandling och lindring av sjukdomar, skador eller funktionshinder

9. Övervaknings- och kontrollinstrument
Branddetektorer
Värmeregulatorer
Termostater
Mättnings-, vägnings- eller justeringsapparater för hushålls- eller laboratorieutrustning

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

Andra övervaknings- och kontrollinstrument som används i industrianläggningar (t.ex. i kontrollpaneler)

10. Automater

Automater för varma drycker

Automater för flaskor eller burkar med varma eller kalla drycker

Automater för fasta produkter

Uttagsautomater

Alla apparater som automatiskt levererar alla slags produkter

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

Bilaga 3

Kategorierna av elektriska och elektroniska produkter från och med den 15 augusti 2018 (53 § 1 mom. 3 punkten)

För var och en av de kategorier som listas nedan finns en förteckning över exempel på elektriska och elektroniska produkter som hör till kategorin i fråga.

1. Temperaturregleringsutrustning

Kylskåp, frysar, utrustning som automatiskt levererar kalla produkter, luftkonditioneringsutrustning, avfuktningssystem, värmepumpar, värmeelement som innehåller olja och annan temperaturregleringsutrustning där man använder annan vätska än vatten för temperaturregleringen.

2. Skärmar, monitorer samt produkter med skärmar vars yta överstiger 100 cm²

Skärmar, televisionsapparater, LCD-fotoramar, monitorer, bärbara datorer och notebook-datorer.

3. Lampor

Lysrör, sparlampor, lysrörslampor, urladdningslampor med hög intensitet inklusive högtrycksnatriumlampor och metallhalogenlampor, lågtrycksnatriumlampor, LED-lampor.

4. Stora produkter (något yttre mått överstiger 50 cm), såsom hushållsapparater, it- och telekommunikationsutrustning, konsumentelektronik, belysningsarmaturer, utrustning för återgivning av ljud och bild, musikinstrument, elektriska och elektroniska verktyg, leksaker, fritids- och sportutrustning, produkter för hälso- och sjukvård, övervaknings- och kontrollinstrument, automater och produkter för generering av elektrisk ström; produkter som ingår i kategori 1—3 hör inte till denna kategori

Tvättmaskiner, torktumlare, diskmaskiner, matlagningsapparater, elspisar, elektriska värmeplattor, belysningsarmaturer, utrustning för återgivning av ljud och bild, musikutrustning (undantaget piporglar installerade i kyrkor), stick- och vävmaskiner, stordatorer, stora skrivare, kopieringsmaskiner, stora spelautomater, stora produkter för hälso- och sjukvård, stora övervaknings- och kontrollinstrument, stora apparater som automatiskt levererar produkter och pengar, solcellspaneler.

5. Små produkter (inget yttre mått överstiger 50 cm), såsom hushållsapparater, konsumentelektronik, belysningsarmaturer, utrustning för återgivning av ljud och bild, musikinstrument, elektriska och elektroniska verktyg, leksaker, fritids- och sportutrustning, produkter för hälso- och sjukvård, övervaknings- och kontrollinstrument, automater och produkter för generering av elektrisk ström; produkter som ingår i kategori 1—3 och 6 hör inte till denna kategori

Dammsugare, mattsopare, symaskiner, belysningsarmaturer, mikrovågsugnar, ventilationsutrustning, strykjärn, brödrostar, elektriska knivar, elektriska vattenkokare, klockor, elektriska rakapparater, vågar, apparater för hår- och kroppsvård, fickräknare, radioapparater,

Riksdagens svar R Sv 8/2026 rd

videokameror, videobandspelare, hifi-utrustning, musikinstrument, utrustning för återgivning av ljud och bild, elektriska och elektroniska leksaker, sportutrustning, datorer för cykling, dykning, löpning, rodd osv., rökdetektorer, värmeregulatorer, termostater, små elektriska och elektroniska verktyg, små produkter för hälso- och sjukvård, små övervaknings- och kontrollinstrument, små apparater som automatiskt levererar produkter, liten utrustning med inbyggda solcellspaneler.

6. Liten it- och telekommunikationsutrustning (inget yttre mått överstiger 50 cm)
Mobiltelefoner, GPS, fickräknare, routrar, persondatorer, skrivare, telefoner.

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till miljöskyddslagen (527/2014) en ny 221 g § som följer:

221 g §

Bestämmelser om ackumulatorer och batterier

Bestämmelser om behandling av ackumulatorer och batterier finns i artikel 70.1—70.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG, bestämmelser om skyldigheter för godkända anläggningar i fråga om materialåtervinningsgrad och resursåtervinning i artikel 71.1—71.3 i den förordningen och bestämmelser om skyldigheterna för de avfallshanteringsaktörer som utför behandling att informera den behöriga myndigheten i artikel 75.5 i den förordningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 5 § i elsäkerhetslagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 5 § i elsäkerhetslagen (1135/2016), sådan paragrafen lyder i lag 250/2022, ett nytt 10 mom. som följer:

Riksdagens svar RSV 8/2026 rd

5 §

Förhållande till annan lagstiftning

Bestämmelser om ackumulatorer och batterier finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 1 och 17 § i lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 1 § i lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet (18/2024), sådan paragrafen lyder delvis i lag 1075/2025, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., och till 17 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

1 §

Samordnare för digitala tjänster och andra behöriga myndigheter

Med stöd av de befogenheter som anges i förordningen om digitala tjänster och i denna lag utövar Transport- och kommunikationsverket också tillsyn över efterlevnaden av de bestämmelser enligt artikel 62.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG, nedan *batteriförordningen*, som preciserar förordningen om digitala tjänster och som gäller skyldigheterna avseende näringsidkares spårbarhet för de leverantörer av onlineplattformar som omfattas av kapitel III avsnitt 4 i förordningen om digitala tjänster.

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

17 §

Påföljdsavgift för vissa leverantörer av onlineplattformar

Påföljdsavgift kan av Transport- och kommunikationsverket påföras sådana leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med producenter som avses i batteriförordningen och som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar skyldigheten att, för att uppfylla kraven i artikel 30.1 i förordningen om digitala tjänster, erhålla den information från producenterna som anges i artikel 62.6 i batteriförordningen innan dessa får tillgång till leverantörens onlineplattform.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 48 kap. 1 § i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen (39/1889) 48 kap. 1 § 1 mom. 4 punkten underpunkt b, sådan den lyder i lag 717/2021, som följer:

48 kap.

Om miljöbrott

1 §

Miljöförstöring

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

4) för in i landet eller ut ur landet eller genom finskt territorium transiterar avfall i strid med

b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1157 om transport av avfall, om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU) 2020/1056 och om upphävande av förordning (EG) nr 1013/2006 eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den förordningen, eller

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

så att gärningen är ägnad att förorena miljön, orsaka andra motsvarande skadliga förändringar i miljön, skräpa ned miljön eller förorsaka fara för hälsan, ska *för miljöförstöring* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 3 § i lagen om gödselmedel

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om gödselmedel (711/2022) 3 § 5 mom. som följer:

3 §

Förhållande till vissa författningar

Bestämmelser om krav på bearbetning, användning och bortskaffande av sådant avfall och sådana biprodukter från industrin som används som komponentmaterial till gödselprodukter finns dessutom i hälsoskyddslagen (763/1994), miljöskyddslagen (527/2014), avfallslagen (646/2011) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1157 om transport av avfall, om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU) 2020/1056 och om upphävande av förordning (EG) nr 1013/2006. Bestämmelser om tagande av marksubstanser för bortforsling, lagring eller förädling finns dessutom i marktäktslagen (555/1981).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Riksdagens svar RSv 8/2026 rd

Helsingfors 6.3.2026

På riksdagens vägnar

talman

generalsekreterare